

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบ เนื้อหา และประเด็นทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับคอลัมน์ชุมชน “บีบลิว” ในเว็บไซต์ผู้จัดการออนไลน์ พบว่าคอลัมน์นี้เป็นเนื้อหาเฉพาะในส่วน of ข่าวนั้นถึง เว็บไซต์ข่าวสารผู้จัดการ ซึ่งไม่มีปรากฏในหนังสือพิมพ์ฉบับเล่ม จากการสัมภาษณ์บุคคลในองค์กรผู้จัดการ เกี่ยวกับที่มาของคอลัมน์นี้ สามารถสรุปเป็นปัจจัยที่ทำให้เครือผู้จัดการเปิดคอลัมน์นี้ขึ้นมา คือ ปัจจัยภายในองค์กร ปัจจัยด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต และปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ ทัศนคติผู้บริหาร ที่ต้องการสร้างเนื้อหาออนไลน์ ประเภทคอลัมน์ชุมชนนิตินิตาจารย์ขึ้นมา โดยพิจารณาว่าเนื้อหาในรูปแบบดังกล่าว หากนำเสนอในลักษณะการเขียนที่แหวกแนว โดยมีประเด็นที่ปลุขสนใจเกี่ยวกับคารา นักร้องที่เป็นที่รู้จักในสังคม ก็น่าจะสร้างฐานคนอ่านให้กว้างขวางขึ้น และเป็นที่มาของรายได้การโฆษณาที่จะสูงขึ้นตามจำนวนของการคลิกเข้ามาอ่านของผู้อ่าน จากทัศนคติผู้บริหาร ก็นำมาสู่การกำหนดนโยบายองค์กร ในการสร้างเว็บไซต์ข่าวสารขึ้นมาแยกส่วนกับหนังสือพิมพ์ (Exclusive) โดยมีเป้าหมายในการจัดทำข่าวสารที่แตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์ โดยเน้นความหลากหลาย ในเนื้อหา ซึ่งประกอบด้วย ข่าวหนัก (Hard News) และข่าวเบา (Soft News) มีความรวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และสามารถนำไปเป็นประเด็นพูดคุยได้ อาจกล่าวได้ว่า คอลัมน์บีบลิวถือกำเนิดขึ้นมา เป็นคอลัมน์หนึ่งของเว็บไซต์ข่าวสารผู้จัดการ ในส่วนของข่าวนั้นถึงโดยเน้น ข่าวเบา ที่สนุกสนาน ไม่มีสาระ โดยมุ่งประเด็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปกปิด ปิดบัง และต้องห้าม สำหรับการพูดถึงในที่สาธารณะ ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์ทางรายได้จากการ โฆษณาเป็นสำคัญ

ปัจจัยด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ทางองค์กรผู้จัดการก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการเสนอข้อมูล ข่าวสาร ที่มีความแตกต่างจากสื่อหนังสือพิมพ์ ด้วยลักษณะพิเศษของสื่ออินเทอร์เน็ตที่ ไม่มีข้อจำกัดด้านพื้นที่ มีลักษณะนิรนามหรือไม่ทราบตัวตนแท้จริง และเปิดกว้างในการได้ตอบแสดงความคิดเห็น ดังนั้น จึงเอื้อต่อการเปิดคอลัมน์บีบลิว ที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของผู้อ่านในพื้นที่แห่งการชุมชนนิตินิตาจารย์ออนไลน์โดยผ่านเทคโนโลยีเว็บบอร์ด หรือกระดานแสดงความคิดเห็นที่ออกแบบไว้ให้อยู่ที่คอลัมน์ จากความ

คิดเห็นที่โพสต์ในเว็บบอร์ด ทางผู้จัดทำเนื้อหาคอลัมน์บีบสิ่ว ก็จะทราบผลตอบรับจากผู้อ่าน ในการเสนอเนื้อหาคอลัมน์นี้ ได้อย่างรวดเร็ว ประกอบกับลักษณะของความเป็นนิรนาม ที่ไม่มีการเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงในสื่ออินเทอร์เน็ต ก็ยังทำให้ผู้เข้ามาโพสต์ความคิดเห็นมีอิสระในการแสดงออก และสามารถซุบซิบนินทา ต่อประเด็นได้ อย่างเต็มที่ โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องความรับผิดชอบ

ปัจจัยทางด้านสังคม หมายถึง การตอบสนองต่อกระแสของสังคม จากการเปิดคอลัมน์บีบสิ่ว โดยทางผู้จัดการออนไลน์มองว่า สังคมไทยเป็นสังคมที่พร้อมสนุก กับทุกเรื่อง แต่ขณะเดียวกันก็เป็นสังคมที่เก็บกด การเปิดคอลัมน์บีบสิ่วขึ้นมาจึงเป็นเหมือนทางเลือกหนึ่งสำหรับคนในสังคมที่ชอบเรื่องซุบซิบนินทาต่อประเด็นที่ดองปกปิด ปิดบัง และไม่ควรถูกเปิดเผยในวงกว้าง เช่น เรื่องเพศ เรื่องปัญหาในครอบครัว เป็นต้น โดยเฉพาะเมื่อประเด็นเหล่านี้ เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีชื่อเสียง อย่างดารา นักร้อง นักแสดง นอกจากนี้ทางผู้จัดทำเนื้อหาคอลัมน์บีบสิ่ว ยังมองว่า เป็นการดีแม้ให้ผู้อ่านได้รู้อีกแง่มุมหนึ่งของสังคม ที่เป็นเหมือนโลกแห่งมายา หลอกหลวง ไม่ได้สวยงามตามที่คนทั่วไปเข้าใจ เป็นการเปิดโปงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของดารา นักแสดง เพื่อให้คนในสังคมรับรู้ และเป็นการพยายามกระตุ้นเตือนให้ดารา นักแสดงประพฤติตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่สังคม

นอกจากนี้ในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างเนื้อหาคอลัมน์บีบสิ่วนั้น สามารถสรุปได้ เป็นปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก

ปัจจัยภายใน ได้แก่ นโยบายการผลิตข่าวบันเทิงขององค์กรผู้จัดการ คือ ต้องอ่านแล้วสนุกสนาน ไม่น่าเบื่อ เป็นเรื่องที่คนทั่วไปให้ความสนใจ และสามารถนำไปเป็นประเด็นพูดคุยกันได้ ซึ่งคอลัมน์บีบสิ่วนั้น ก็จัดอยู่ในส่วนบันเทิง ดังนั้น เนื้อหาจึงค่อนข้างเป็นไปตามแนวของการเสนอข่าวบันเทิงด้วย นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับตัวผู้เขียนด้วย คือ ข้อเจ็ด ซึ่งจะมีข้อมูลมากน้อยเพียงใด เกี่ยวกับดาราแต่ละคน ถ้ามีข้อมูลดาราคนใดมากที่สุดก็จะเลือกนำเสนอเกี่ยวกับคนนั้น

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผู้อ่าน ที่จะมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นตรงส่วนของกระดานข่าวสาร ของคอลัมน์บีบสิ่ว ซึ่งพบว่า มีการเสนอความคิดเห็นให้นำเสนอเรื่องดาราคนที่ผู้อ่านต้องการจะทราบ ถ้าหากมีหลายความคิดเห็น และผู้เขียนมีข้อมูลก็จะมีการนำมาลงครั้งต่อไป นอกจากนี้ก็ขึ้นอยู่กับพฤติกรรมดาราแต่ละคนด้วย ถ้าประพฤติไม่เหมาะสม ไม่มีกาลเทศะ หรือการวางตัวที่ดี ก็จะถูกนำมาเขียนเป็นประเด็น หรือหากดาราคนนั้นๆ ตกเป็นข่าวตามสื่อหนังสือพิมพ์ก็จะกลายมาเป็นประเด็นการซุบซิบนินทา ในคอลัมน์นี้ได้



จากปัจจัยตามที่กล่าวมา ทำให้เห็นว่าผู้จัดการได้สร้างเว็บไซต์ข่าวสารขึ้นมา โดยนอกจากจะนำเสนอเนื้อหาที่มาจากหนังสือพิมพ์ฉบับเล่มแล้ว ยังมีการจัดทำเนื้อหาเพื่อเผยแพร่เฉพาะบนเว็บไซต์ เหมือนเป็นการทำหนังสือพิมพ์ออนไลน์แยกออกมาจากฉบับเล่ม ซึ่งคอลัมน์ บีบลิว ก็จะไปปรากฏอยู่เฉพาะในส่วนของเว็บไซต์ เป็นการแผ่ขยายการสื่อสาร ที่แตกต่างไปจากกระบวนการสื่อสารเดิม มีการสร้างเว็บไซต์ข่าวสารออนไลน์ขึ้นมาเพิ่มเติมจากสื่อสิ่งพิมพ์ อาศัยช่องทางของสื่ออินเทอร์เน็ตที่ง่าย สะดวก ต่อการเข้าถึง มีความเปิดกว้าง ไม่จำกัดพื้นที่ เสนอข้อมูลข่าวสาร ที่แตกต่างจากสื่อสิ่งพิมพ์ มีการเปิดพื้นที่การซบซิบขึ้นมาเฉพาะ ในคอลัมน์บีบลิว เพื่อขยายกลุ่มผู้อ่านให้มีหลากหลายกลุ่ม ไม่เฉพาะเจาะจงเหมือนในสื่อสิ่งพิมพ์ นอกจากนี้ ก็อาศัยเทคโนโลยีเว็บบอร์ด มาประกอบท้ายข่าว เพื่อให้ผู้อ่านได้มีส่วนร่วมได้ตอบสนองความคิดเห็นเกี่ยวกับประเด็นที่นำเสนอในเว็บไซต์ และผู้จัดการก็จะทราบผลตอบรับจากผู้อ่านได้อย่างรวดเร็ว

ในกรณีของคอลัมน์ บีบลิว มีการเปิดโอกาสให้ผู้อ่านเข้ามาได้ตอบ ซบซิบขึ้นมาได้อย่างเต็มที่ และด้วยลักษณะพิเศษของสื่ออินเทอร์เน็ต ที่มีความนิรนาม ไม่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริง ก็ยิ่งเอื้อต่อการซบซิบขึ้นมา โดยจะเห็นได้ว่า ผู้เขียนคอลัมน์นี้ก็เป็นผู้ที่นิรนาม ไม่เปิดเผยตัวเอง จึงสามารถเสนอเนื้อหาได้อย่างคุเด็ดเผ็ดมัน มีการใช้ถ้อยคำภาษาที่ส่อไปในทางลามก หยาบคาย โดยไม่คำนึงถึงความเหมาะสม หรือความรับผิดชอบ เพราะไม่มีใครทราบตัวตนที่แท้จริงของผู้เขียนได้ นอกจากนี้ในส่วนของผู้อ่าน ก็มีความเป็นนิรนามเช่นเดียวกัน การแสดงความคิดเห็นจึงสามารถทำได้เต็มที่ มีการซบซิบขึ้นมา พาดพิงชื่อดารานักแสดง โดยไม่ต้องรับผิดชอบ

ดังนั้น ผู้จัดการจึงเปิดคอลัมน์บีบลิวเฉพาะในสื่ออินเทอร์เน็ตเท่านั้น ด้วยลักษณะพิเศษที่เอื้อต่อการซบซิบขึ้นมา ตามที่กล่าวมาข้างต้น

ในส่วนของการศึกษารูปแบบ และเนื้อหา คอลัมน์บีบลิวนั้น จากการวิเคราะห์รูปแบบคอลัมน์บีบลิว จัดเป็นคอลัมน์ซบซิบขึ้นมาออนไลน์เฉพาะ (Exclusive) ในส่วนบนเทจเว็บไซต์ผู้จัดการออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะเป็นสื่อประสม (Multimedia) สามารถรับฟังเสียงบรรยายเรื่องในคอลัมน์ได้ (Audio Clip) และมีลักษณะการสื่อสารสองทาง ที่มีปฏิสัมพันธ์ (Interactivity) ได้ตอบผ่านทางเว็บบอร์ด หรือกระดานแสดงความคิดเห็น ในส่วนของเนื้อหา พบว่า มีการนำเสนอเกี่ยวกับดารา นักร้อง นักแสดง และบุคคลในวงการบันเทิงไทย โดยไม่ระบุชื่อ ใช้ภาษาที่ส่อไปในทางลามก หยาบคาย ในประเด็นเรื่องที่ปกปิด ปิดบัง เช่น เรื่องเพศ เรื่องอื้อฉาว เรื่องปัญหาภายในครอบครัว และเรื่องการทำคามผิดศีลธรรม กฎหมาย

นอกจากนี้จากการศึกษาวิธีการนำเสนอเนื้อหาคอลัมน์นี้พบว่า มีการใช้ภาษาบรรยายลักษณะเด่น หรือตั้งฉายาให้กับบุคคลที่กล่าวถึงในแต่ละเรื่อง ในส่วนของการใช้คำ ก็มีการใช้คำ หรือสำนวนภาษาที่มีความหมายแฝงในเรื่องเพศ การใช้คำที่มีความหมายตรง การสร้างคำ การเล่นคำ และการใช้คำคะนอง นอกจากนี้ มีการใช้โวหารภาพพจน์ ได้แก่ อุปมา อุปลักษณ์ อธิพจน์ สัทพจน์ บุคลาธิษฐาน และการใช้โวหารประชดประชัน

วิธีการนำเสนอเนื้อหาของคอลัมน์บีบสิ่ว ตามที่กล่าวมา ก็เป็นลีลาการเขียนเชิงพรรณนา มีการใส่สำนวน โวหาร ภาพพจน์ เพื่อดึงดูดความสนใจผู้อ่าน และนำเสนอเรื่องที่เร้าอารมณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องเพศ ซึ่งตามแนวคิดการใช้ภาษาในงานทางวารสารศาสตร์ นั้น ก็กล่าวถึง กระบวนการสื่อสาร ผู้ส่งสารจะต้องมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสารว่าจะส่งข้อมูลข่าวสารนั้นๆ เพื่ออะไร ซึ่งในกรณีคอลัมน์บีบสิ่วนี้ ซ้อเจ็ค ก็เขียนขึ้นมาเพื่อให้ความบันเทิง สนุกสนาน เพลิดเพลิน มุ่งสร้างจินตนาการ ให้แก่ผู้รับสารตามรูปแบบที่อยู่ในส่วนบันเทิง ในเว็บไซต์ผู้จัดการ

จากการนำเสนอเนื้อหาของคอลัมน์บีบสิ่ว ที่มีการใช้คำที่ทำให้เห็นภาพพจน์ส่อไปในเรื่องเพศ บอกล่าเกี่ยวกับพฤติกรรมของดารา นักร้อง โดยไม่ระบุชื่อจริง แต่ใช้วิธีการตั้งฉายาหรือบรรยาย ลักษณะเด่น แล้วให้ผู้อ่านคาดเดาเอง ซึ่งก็มีการพาดพิงชื่อดารา นักแสดง นักร้อง ในเว็บบอร์ดท้ายเรื่อง จำนวนมาก ก็จัดเป็นเอกลักษณ์หนึ่งของคอลัมน์นี้ ที่เกิดขึ้นมาเพื่อการชูชบิบนินทาโดยเฉพาะ ซึ่งค่อนข้างจะไม่เหมาะสม จากการใช้ถ้อยคำ ภาษาที่แรง ส่อไปในทางลามก อย่างไรก็ตาม คอลัมน์นี้ก็ยังคงอยู่ในเว็บไซต์ข่าวสารผู้จัดการ โดยไม่มีการร้องเรียนเกิดขึ้น ซึ่งหากมองตามลักษณะของสื่อแล้ว อาจเป็นเพราะคอลัมน์นี้อยู่เฉพาะในสื่ออินเทอร์เน็ต แยกออกมาจากสื่อหนังสือพิมพ์ ตามนโยบายองค์กร ดังนั้น จึงอยู่ในมณฑลแห่งโลกเสมือนจริง ซึ่งปลอดจากการควบคุมทางกฎหมาย แตกต่างจากในสื่อหนังสือพิมพ์

อีกทั้ง เนื้อหาทุกเรื่องที่ปรากฏก็ไม่มีข้อมูล หลักฐานชัดเจน ไม่มีการระบุชื่อจริงของบุคคลที่กล่าวถึงในเรื่อง มีการใช้ภาษาบรรยายจนเกินจริง สอดแทรกความคิดเห็นลงไปในเรื่อง มีการใช้คำไม่สุภาพ สองแง่สองง่าม ส่อไปในทางลามก และประเด็นเรื่องที่น่าเสนอส่วนใหญ่ก็เป็นเรื่องเพศ เรื่องชูชบิบนินทา ไม่มีสาระ หรือเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน นอกจากนี้ยังมีการละเมิดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ดูหมิ่นศักดิ์ศรีของผู้หญิง ในเรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ การล้อเลียน และการกล่าวหาเรื่องเชิงชู้สาว ซึ่งมีลักษณะขัดกับหลักจริยธรรมวิชาชีพหนังสือพิมพ์ และจริยธรรมวิชาชีพผู้ดูแลเว็บไทย จากการศึกษาปัจจัยที่ทำให้เครือข่ายผู้จัดการนำเสนอเนื้อหาคอลัมน์บีบสิ่ว ที่ขัดกับจริยธรรมวิชาชีพ มีปัจจัย ดังนี้



ปัจจัยภายในองค์กร ได้แก่ นโยบายขององค์กรโดยการสร้างเว็บไซต์ข่าวสาร ขึ้นมาเฉพาะ (Exclusive) เพื่อให้มีความแตกต่างจากสื่อหนังสือพิมพ์ และมีจุดยืนที่ชัดเจนว่าการเสนอเนื้อหาข่าว ก็จะแตกต่าง โดยข่าวบนเว็บไซต์จะเน้นที่ความหลากหลาย ในส่วนของจริยธรรมวิชาชีพหนังสือพิมพ์ก็จะมีผลต่อเนื้อหา ในเว็บไซต์ เนื่องจากจัดอยู่คนละส่วน

นอกจากนี้ยังมีเรื่องของนโยบายข่าวบนเทงในเว็บไซต์ผู้จัดการ โดยนำเสนอเรื่องที่ไม่เน้นสาระ แต่เน้นประเด็นที่จะสร้างความน่าสนใจ ดึงดูดให้คนเข้ามาอ่าน และเป็นประเด็นพูดคุยต่อได้ ทั้งนี้ก็เพื่อให้เว็บไซต์ได้รับความนิยม มีผู้อ่านที่หลากหลายกลุ่ม

ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา ซึ่งผู้จัดการนำเสนอเรื่องที่แหวกกฎเกณฑ์ ระเบียบจรรยาบรรณวิชาชีพ หนังสือพิมพ์ เนื้อหาจึงมีลักษณะการใช้ภาษาที่หยาบคาย ส่อไปในเรื่องเพศ เป็นวิธีที่จะดึงดูดความสนใจให้คนเข้ามาอ่าน และ คาดเคาะชื่อดารา นักแสดง นักร้อง ในเว็บบอร์ดในทางจิตวิทยาแล้ว ก็เป็นการปลดปล่อยสัญชาตญาณที่อยู่ภายใต้จิตสำนึก ทำโดยไร้กฎเกณฑ์ ระเบียบ มาควบคุม

ปัจจัยด้านเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ทางผู้จัดการก็ได้ใช้ข้อได้เปรียบของเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต นำเสนอเนื้อหาคอลัมน์บิบบลิว โดยการกล่าวถึงสถานะในสื่ออินเทอร์เน็ตว่าแยกส่วนออกมาจากสื่อหนังสือพิมพ์อย่างชัดเจน เนื้อหาจึงไร้ระเบียบ กฎเกณฑ์การควบคุม เนื่องจาก ลักษณะที่เปิดกว้าง และไม่ทราบตัวตนที่แท้จริง ทำให้ผู้ใช้ไม่ต้องคำนึงถึงความรับผิดชอบ สามารถแสดงความคิดเห็น ชูชบิบบลิว ได้อย่างเต็มที่

นอกจากการวิเคราะห์ในส่วนของเนื้อหาคอลัมน์บิบบลิวแล้ว ผู้วิจัยก็ได้ศึกษาในส่วนของกระดานแสดงความคิดเห็นทำเรื่องในคอลัมน์นี้ ซึ่งมีลักษณะรูปแบบของการปฏิสัมพันธ์ ดังนี้

1. การคาดเดาชื่อของบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในคอลัมน์บิบบลิว พบว่ามีผู้อ่านเข้ามาโต้ตอบ คาดเดาชื่อบุคคลที่ถูกกล่าวถึงในแต่ละเรื่อง ซึ่งจะพาดพิงชื่อจริงของดารานักแสดง แต่ละคน ตามลักษณะเด่น หรือฉายาที่ชื่อเจ็ดนำเสนอ
2. การแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อมูล สนับสนุน เพื่อเสริมต่อประเด็นการติฉินนินทาที่ชื่อเจ็ดนำเสนอ
3. การแสดงความคิดเห็น หรือให้ข้อมูล คัดค้านประเด็นเรื่องที่ชื่อเจ็ดนำเสนอ โดยเข้ามาค้านประเด็น ปฏิเสธ แทน ดารา นักแสดง ที่ถูกพาดพิง

4. การแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ เชิงจริยธรรมเกี่ยวกับการนำเสนอเนื้อหาในคอลัมน์
5. การแสดงความคิดเห็นสนับสนุนการมีอยู่ และการนำเสนอคอลัมน์บีบสิ่วโดยภาพรวม
6. การแสดงความคิดเห็นต่อต้าน ประชดประชัน การนำเสนอคอลัมน์บีบสิ่ว มีการตำหนิ ต่อว่า ผู้จัดการ และเรียกร้องให้นำคอลัมน์นี้ออกจากเว็บไซต์
7. การแสดงความคิดเห็นที่ไม่แสดงทัศนคติ โดยไม่แสดงว่าสนับสนุน หรือคัดค้าน เพียงแต่เข้ามาอ่านเฉยๆ
8. การปะทะคารม และโต้เถียงกันในเว็บบอร์ดเกี่ยวกับการนำเสนอคอลัมน์บีบสิ่ว ซึ่งส่วนใหญ่จะมีการโต้เถียงโดยใช้อารมณ์ มากกว่าเหตุผล
9. การแสดงความคิดเห็นเชิงเสนอแนะในการนำเสนอเนื้อหาครั้งต่อไป ซึ่งมีหลากหลายความคิดเห็น ส่วนใหญ่จะเสนอแนะให้นำเสนอเรื่องด้านลบของดารานักร้อง ที่อยากจะรู้

จากรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในกระดานแสดงความคิดเห็นดังกล่าว ทำให้เห็นความหลากหลายของการมีส่วนร่วม ของผู้อ่าน ซึ่งมีทั้งเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และเป็นกลาง อย่างไรก็ตาม การแสดงความคิดเห็นที่พบในกระดานแสดงความคิดเห็นส่วนใหญ่ก็จะเป็นการชูชบิ นิทาต่อประเด็น โดยการเข้ามาคาดเดาพาดพิงชื่อดารา นักแสดง และนิทา ต่อประเด็น ขยายออกไป ซึ่งทางผู้จัดการก็เปิดโอกาสให้เสรีภาพอย่างเต็มที่ เว็บบอร์ดจะมีบทบาทในการกลั่นกรองเนื้อหา โดยพิจารณาเฉพาะความคิดเห็นที่มีถ้อยคำหยาบคาย ดูหมิ่นสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ หรือข้อความที่ทำให้เกิดความแตกแยก เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ เท่านั้น ในส่วนของความคิดเห็นเกี่ยวกับการพาดพิงชื่อดารา นักแสดง ก็จะไม่มีการลบออก เนื่องจากทางผู้จัดการ มองว่าจะเป็นการติกรอบ ปิดกั้นผู้อ่านเกินไป และความคิดเห็นในเว็บบอร์ดก็มีความสัมพันธ์กับเรื่องที่ข้อเจ็ดนำเสนอในคอลัมน์ด้วย

อาจกล่าวได้ว่า เว็บไซต์ผู้จัดการออนไลน์เปิดคอลัมน์บีบสิ่วเพื่อ นำเสนอเนื้อหา คอลัมน์ชูชบิ นิทา โดยเฉพาะ แยกส่วนกับหนังสือพิมพ์ เป็นการใช้ข้อได้เปรียบของสื่อ อินเทอร์เน็ต ในเรื่องของการรวดเร็ว ขอบเขตที่ไม่จำกัด การไหลเวียนของข่าวสารตลอด 24 ชั่วโมง การเป็นมณฑลทางการสื่อสารที่มีเสรีภาพสูงกว่าสื่ออื่นๆ การมีปฏิสัมพันธ์ ได้ตอบ มีส่วนร่วมผ่านกระดานแสดงความคิดเห็น และการเป็นนิรนามของผู้ใช้



อีกนัยหนึ่ง เราสามารถพิจารณาได้ว่า คอลัมน์บีบสิ่ว จัดเป็นเนื้อหาประเภทวารสารศาสตร์ออนไลน์ (Online Journalism) ซึ่งเป็นรูปแบบของการสื่อสารผ่านสื่อใหม่ ที่มีเสรีภาพในการแสดงออกสูงกว่าสื่อดั้งเดิม มีการเปิดพื้นที่ซุบซิบนินทา ใส่ร้าย ป้ายสี โดยไม่มีข้อมูลชัดเจน แทรกในเนื้อหา เน้นประเด็นเรื่องเพศ เซิงเร้าอารมณ์เพื่อดึงดูดความสนใจผู้อ่าน ประกอบกับลักษณะพิเศษที่เปิดกว้าง ความนิรนาม ในสื่ออินเทอร์เน็ต จึงทำให้ผู้ใช้ขาดจิตสำนึก ความรับผิดชอบ มีการเสนอเรื่องซุบซิบนินทา เรื่องอื้อฉาว โดยใช้ถ้อยคำที่ส่งไปในทางลามก หยาบคาย และเปิดพื้นที่ซุบซิบนินทาในกระดานแสดงความคิดเห็น ให้ผู้อ่านได้เข้ามา ได้ตอบ พาดพิงชื่อ คารา นักแสดง อย่างสนุกสนาน เว็บไซต์ข่าวสารผู้จัดการจึงมีความหลากหลาย ไม่ได้เสนอแต่ข่าวสารที่มีสาระ เป็นประโยชน์อย่างเดียวนั้น หากแต่ยังเป็นพื้นที่แห่งการซุบซิบนินทา เสนอเรื่องไร้สาระอย่างไม่มีข้อจำกัด รวมเป็นเนื้อหาส่วนหนึ่งในเว็บไซต์

จากกรณีของคอลัมน์บีบสิ่วก็สะท้อนให้เห็นว่า สื่ออินเทอร์เน็ต ทำให้เส้นแบ่งของการเสนอข่าวสารระหว่าง “สาระ” กับ “ไม่มีสาระ” หรือ “ข่าวสารที่มีประโยชน์” และ “ข่าวสารที่ไม่มีประโยชน์” เริ่มไม่ชัดเจน เนื้อหาซุบซิบนินทา ไร้สาระ ถูกนำเสนอผ่านเว็บไซต์ ข่าวสารออนไลน์มากขึ้น และกลมกลืนจนกลายเป็นส่วนประกอบหนึ่งในเว็บไซต์ โดยผู้ใช้ก็ไม่มีจิตสำนึก ความรับผิดชอบ ซึ่งกลายเป็นปัญหาทางจริยธรรมหนึ่งในสื่ออินเทอร์เน็ตที่ร้ายแรง ยิ่งกว่าปัญหาการใช้เสรีภาพเกินขอบเขต ของนักหนังสือพิมพ์ ในสังคมอเมริกัน ยุคหนังสือพิมพ์เหลือง (Yellow Journalism) ที่เป็นปัญหาเฉพาะของนักหนังสือพิมพ์ แต่ในปัจจุบัน ปัญหาจากการใช้เสรีภาพบนสื่ออินเทอร์เน็ต ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะกับผู้ผลิตข้อมูล ข่าวสารเท่านั้น แต่ยังรวมไปถึงผู้อ่าน ที่เข้ามามีส่วนร่วม แสดงความคิดเห็นด้วย ซึ่งข้อมูล ข่าวสาร ข้อคิดเห็นต่างๆ จะถูกเผยแพร่ไปอย่างรวดเร็ว และคงอยู่ตลอดเวลา บนพื้นที่สื่ออินเทอร์เน็ต

ปัญหาการใช้เสรีภาพโดยขาดจิตสำนึก ความรับผิดชอบ ในสื่ออินเทอร์เน็ตนั้น จัดเป็นปัญหาที่อยู่ในวงกว้าง ควบคุมได้ยาก เนื่องจาก ลักษณะพิเศษของสื่ออินเทอร์เน็ต ที่มีความเปิดกว้าง มีความเสมือนจริง ที่เราจะไม่ทราบตัวตนที่แท้จริงของผู้ใช้ได้ ในโลกแห่งความเสมือนนี้ จึงมีการปกปิด หรือ นิรนาม ซึ่งก็จะใช้เสรีภาพอย่างเต็มที่ ในการที่จะทำอะไรก็ได้ โดยไม่ต้องคำนึงถึง ศีลธรรม จริยธรรม เนื่องจากไม่มีใครจะมารู้ตัวตนที่แท้จริงได้ บางครั้งก็ทำด้วยความคะนอง สนุก หรือระบายความแค้น เป็นการปลดปล่อยสัญชาตญาณดิบที่อยู่ภายใต้จิตสำนึกของคน ซึ่งไร้การควบคุม อย่างเช่น การแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด ก็จะมีการใช้ภาษา ถ้อยคำที่รุนแรง หรือมีการใช้เว็บบอร์ดเป็นพื้นที่ระบาย ใส่ร้าย นินทา ผู้อื่น โดยไม่ได้คำนึงถึงจิตใจความรู้สึก ของผู้ที่ถูกกล่าวถึง

นอกจากนี้ในส่วนของผู้ผลิตสื่อข่าวสารออนไลน์ก็เช่นเดียวกัน ได้ใช้เสรีภาพนี้นำเสนอข้อมูล ข่าวสาร โดยขาดจิตสำนึกความรับผิดชอบต่อสังคม กรณีตัวอย่างของคอลัมน์บีบลิว เว็บไซต์ข่าวสารผู้จัดการ ผู้เขียนก็ใช้ลักษณะของความเสมือนจริง ในโลกอินเทอร์เน็ต โดยไม่เปิดเผยตัวตนที่แท้จริง เป็นบุคคลนิรนาม ที่ใช้นามว่า ซ้อเจ็ด แล้วก็นำเสนอข้อมูล ข่าวสารที่ไม่มีข้อมูลชัดเจน ไม่ระบุที่มาแน่นอน ไม่ระบุชื่อบุคคลที่กล่าวถึง แต่ใช้วิธีตั้งฉายา หรือบรรยายโวหาร ภาพพจน์ ส่อไปในทางลามก นำเสนอเนื้อหาไร้สาระ โดยเฉพาะประเด็นเรื่องเพศ เรื่องอื้อฉาว ซึ่งในสังคมไทยถือว่าเป็นเรื่องที่ควรปกปิด แต่คอลัมน์นี้ก็ได้นำมาเปิดเผยอย่างโจ่งแจ้ง ด้วยความที่อยู่ในสื่ออินเทอร์เน็ต จึงไม่มีข้อบังคับใช้กฎหมาย หรือข้อบังคับกฎหมายใดๆ ควบคุม เหมือนในสื่ออื่นๆ อย่างหนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ ผู้เขียนจึงสามารถใช้ภาษาบรรยายการมีเพศสัมพันธ์ พฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ อย่างเห็นภาพพจน์ชัดเจน เป็นการนำเรื่องส่วนตัวในที่ลับ ของบุคคลที่มีชื่อเสียงมาเปิดเผย แต่ไม่ระบุชื่อชัดเจน ใช้วิธีตั้งฉายา และบรรยายลักษณะเด่นของบุคคลนั้นแทน เพื่อเลี่ยงประเด็นทางกฎหมายในเรื่องของการหมิ่นประมาท อีกทั้งยังเป็นวิธีการที่จะดึงดูดความสนใจให้ผู้อ่านเข้ามาในเว็บไซต์ เนื่องจากตามธรรมชาติของมนุษย์มักจะชอบเรื่องที่เร้าอารมณ์ หรืออยากรู้ อยากเห็น เรื่องที่ปกปิด เรื่องในที่ลับ เรื่องเกี่ยวกับเพศ หรือตามหลักจิตวิทยาแล้ว มนุษย์ทุกคนก็จะมีสัญชาตญาณคืบคืบอยู่ภายใน ซึ่งอยู่ภายใต้จิตสำนึก และถูกควบคุมไว้โดย กฎระเบียบทางสังคม จึงทำให้ไม่แสดงออก แต่ในกรณีของคอลัมน์บีบลิวนี้ ก็กลายเป็นพื้นที่ สำหรับการแสดงออกเกี่ยวกับสัญชาตญาณคืบคืบของผู้ใช้ ด้วยความที่คอลัมน์นี้อยู่ในสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นโลกเสมือนจริง ที่ไม่อาจรู้ตัวตนแท้จริงของผู้ใช้ ตลอดจนความมีอิสระ เสรี ไม่มีกฎหมายทางสังคมมาควบคุม ซึ่งเห็นได้ชัดจากการศึกษา เนื้อหาคอลัมน์ และเว็บบอร์ด จะเห็นว่ามีส่วนในการดึงดูดผู้อ่าน จำนวนมาก ทำให้เกิดความอยากรู้ อยากเห็นเกี่ยวกับประเด็นเรื่องที่น่าเสนอ พร้อมทั้งเข้ามาคาดเดา แสดงความคิดเห็น ถกเถียงพาดพิงข้อจริงดารา นักแสดง นักร้อง และชัชชบิณินทาต่ออย่างสนุกเมามัน โดยไม่มีใครทราบตัวตนแท้จริงของผู้เขียน และผู้อ่านได้

ในขณะที่เดียวกัน การแลกเปลี่ยน ความคิดเห็นที่ปรากฏในคอลัมน์บีบลิว ก็ส่งผลต่อโลกของความเป็นจริง ทำให้ดารา นักแสดงได้รับความเจ็บปวด และเสื่อมเสีย ชื่อเสียง แต่ทางผู้จัดการก็ไม่ได้ลบข้อความที่มีการพาดพิงนั้นออก โดยอ้างเหตุผลว่า ดารา นักแสดงเป็นบุคคลสาธารณะ ที่แตกต่างจากคนทั่วไป จึงมีสิทธิความเป็นส่วนตัวน้อยกว่า เมื่อคนเหล่านี้ตัดสินใจมาเป็นดารา นักแสดงแล้ว ต้องยอมรับว่าสิทธิความเป็นส่วนตัวก็จะไม่มี เหมือนคนธรรมดา ด้วยเหตุนี้การเสนอข่าวเกี่ยวกับดารา นักแสดง สื่อสามารถทำได้ อย่างเต็มที่โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีที่การประพาดพิงไม่เหมาะสม สื่อก็ควรมีหน้าที่ในการเปิดเผย ดีแม้ให้ประชาชนรับรู้ เนื่องจากดารานักแสดง ควรจะเป็นแบบอย่างที่ดีแก่คนในสังคม



จะเห็นได้ว่า คอลัมน์บีบลิว ก็ยังคงอยู่ในเว็บไซต์ข่าวสารผู้จัดการ และนำเสนอเนื้อหาซุบซิบนินทาต่อไป โดยไม่มีกฎเกณฑ์ใด มาควบคุมได้ ตามผลการศึกษาก็ปรากฏให้เห็นแล้วว่า คอลัมน์นี้แยกส่วนออกมาจากหนังสือพิมพ์ เพราะฉะนั้น จริยธรรมวิชาชีพหนังสือพิมพ์จึงไม่มีผลต่อการควบคุมเนื้อหา นอกจากนี้ ในส่วนของร่างจริยธรรมวิชาชีพผู้ดูแลเว็บไซต์ไทย นั้น ก็ไม่มีผลต่อการควบคุมเช่นกัน เนื่องจาก ทางเว็บไซต์ผู้จัดการไม่ได้ร่วมลงนามกับทางสมาคมผู้ดูแลเว็บไทย ดังนั้นร่างจริยธรรมวิชาชีพก็ไม่มีผลบังคับใช้กับคอลัมน์นี้ ประกอบกับทางสมาคมผู้ดูแลเว็บไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทางอินเทอร์เน็ต ไม่ว่าจะเป็น ศูนย์ข้อมูลข้อสนเทศ กรมตำรวจ หรือกระทรวงไอซีที ก็ไม่สามารถจะเข้าไปตรวจสอบเนื้อหา หรือดำเนินการกับทางคอลัมน์บีบลิวได้ เนื่องจาก ไม่มีเจ้าทุกข์ หรือผู้ร้องเรียน และการนำเสนอเนื้อหาในคอลัมน์บีบลิว ก็ไม่ได้ระบุชื่อจริงว่าเป็นใคร

ในทางกฎหมายนั้น หากมีเจ้าทุกข์มาร้องเรียน ว่าถูกหมิ่นประมาท หรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ในคอลัมน์บีบลิวนั้น ก็สามารถดำเนินการฟ้องร้องได้ ถึงแม้กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำความผิดทางคอมพิวเตอร์จะยังไม่มีการประกาศใช้ แต่ก็สามารถพิจารณาจากกฎหมายอาญาว่าด้วยเรื่องหมิ่นประมาท ที่มีอยู่ได้ โดยจะมีการสืบสวน ตรวจสอบดูข้อความ เนื้อหา ที่ลงในคอลัมน์ และการพาดพิงชื่อในส่วนของกระดานแสดงความคิดเห็น ซึ่งก็จะขึ้นไปตามขั้นตอนของการสืบสวน แต่ที่ผ่านมา จากการสัมภาษณ์ดารานักแสดงที่ถูกพาดพิงในคอลัมน์นี้ ต่างก็ไม่ได้ดำเนินการเพื่อปกป้องสิทธิของตนเอง เนื่องจาก ไม่อยากจะเป็นข่าวขึ้นมาอีก ซึ่งจะทำให้ยังเสียชื่อเสียง และเสียเวลา ในการดำเนินการฟ้องร้อง

คอลัมน์บีบลิว จึงเป็นกรณีศึกษาได้อย่างชัดเจน ถึงปัญหาการใช้เสรีภาพ โดยขาดจิตสำนึก ความรับผิดชอบ ทั้งในส่วนของผู้ผลิตสื่อ และผู้ใช้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า เว็บไซต์ผู้จัดการ แสดงถึงความไม่รับผิดชอบต่อสังคม โดยผ่านการใช้พื้นที่ในเว็บไซต์ เพื่อซุบซิบนินทา เสนอเรื่องราวอารมณ์เรื่องเพศ โดยไม่ระบุชื่อผู้ที่ถูกพาดพิงชัดเจน ไม่มีมีข้อมูลหลักฐานแน่นอน แต่ให้ผู้อ่านคาดเดาเองในกระดานแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ก็เพื่อผลึกความรับผิดชอบต่อพื้นที่ตัวเอง อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าในส่วนของที่คาดเดานั้น ก็จะมีชื่อจริง ของดารานักแสดงปรากฏอยู่ และถูกเผยแพร่ไปอย่างรวดเร็ว ทำให้อารมณ์ดารานักแสดงเสื่อมเสียชื่อเสียง ซึ่งผู้จัดการก็ไม่ได้พิจารณาขอบข้อความที่พาดพิงชื่อดารา นักแสดงนั้นออก ทำให้ยังเป็นการส่งเสริมสนับสนุน ผู้ใช้ หรือผู้อ่าน ทำสิ่งที่ไม่สร้างสรรค์ ไม่เป็นประโยชน์ต่อสังคม ซึ่งจะเห็นได้ว่า มีผู้อ่าน จำนวนมาก เข้ามาแสดงความคิดเห็น มีการนินทา ต่อประเด็นในแง่ลบ เกี่ยวกับตัวดารานักแสดงที่ถูกพาดพิง โดยผู้อ่านก็ใช้เสรีภาพที่มี ในการแสดงความคิดเห็น อย่างไม่มีจิตสำนึก ความรับผิดชอบต่อสังคม

จะเห็นได้ว่าทางผู้จัดการ ได้ใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ต ด้วยลักษณะที่เปิดกว้าง ไม่มีข้อจำกัด มีความนิรนาม จึงเปิดคอลัมน์นี้ขึ้นมาเฉพาะ เพื่อเพิ่มกลุ่มผู้อ่านในเว็บไซด์ นำเสนอเนื้อหาซุบซิบนินทา เรื่องเพศ เรื่องอื้อฉาวได้อย่างเต็มที่ มีผู้ให้ความสนใจเข้ามาอ่านจำนวนมาก แสดงให้เห็นว่าเรื่องซุบซิบนินทา กลายเป็นเรื่องธรรมดา ที่ยอมรับได้ทั่วไป โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องศีลธรรม จริยธรรม เรื่องที่ปกปิดอย่างเรื่องเพศ ก็เปิดเผยเป็นเรื่องสาธารณะมากขึ้น ซึ่งทำให้เห็นปัญหาจริยธรรมทางความคิด ของสื่อที่เน้น ความน่าสนใจ เพื่อประโยชน์เชิงธุรกิจ มากกว่าสำนึก ความรับผิดชอบ ความมีจริยธรรม เว็บไซด์วารสารศาสตร์ออนไลน์อย่างผู้จัดการ ภายใต้อาณัติ “สูงด้วยภูมิปัญญาตะวันออก” ที่น่าจะผลิตข่าวสารคุณภาพนั้น จึงมีเนื้อหาซุบซิบนินทา ไร้สาระ เป็นส่วนประกอบด้วย

นอกจากนี้การนำเสนอเรื่องในคอลัมน์นี้ ยังใช้เทคนิคต่างๆ เพื่อเล็งกฎหมาย โดยเฉพาะกฎหมายหมิ่นประมาท ซึ่งนอกจากผู้เขียนจะไม่เปิดเผยตัวตนแท้จริงแล้ว เนื้อหาที่นำเสนอ ก็ยังไม่ได้รับชื่อบุคคลที่กล่าวถึงอีกด้วย แต่ใช้วิธีตั้งฉายา หรือบรรยายลักษณะเด่นแทน ในขณะที่เดียวกัน ก็อาศัยเทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตเพื่อเล็งกฎหมาย โดยผ่านการแสดงความคิดเห็นของผู้อ่านในเว็บบอร์ด ทั้งการเถลย หรือพาดพิงชื่อคารา นักแสดง ตลอดจนเป็นการนินทา คำทอ ด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย ซึ่งก็เป็นการทำร้ายผู้ที่ถูกพาดพิง ทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียง

กล่าวโดยสรุป การศึกษาครั้งนี้ทำให้เห็นปัญหาในสังคมสารสนเทศที่ผิดพลาดจากการใช้เสรีภาพบนสื่ออินเทอร์เน็ต โดยขาดจิตสำนึก ความรับผิดชอบ ตั้งแต่ส่วนของผู้ผลิตข่าวสารออนไลน์ ซึ่งไม่เปิดเผยตัวตนแท้จริง นำเสนอข้อมูลที่ขาดความน่าเชื่อถือ ตลอดจนผู้ที่เข้ามาลงความคิดเห็นซุบซิบนินทาต่อ จนเป็นเรื่องปกตศีลธรรมคาในเว็บไซด์ข่าวสารผู้จัดการ และเป็นการสร้างสังคมแห่งการซุบซิบนินทาขึ้นมาในสื่ออินเทอร์เน็ต นอกจากนี้ยังเห็นถึงปัญหาจริยธรรมด้านความคิดของสื่อ ที่เน้นผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ มากกว่าอุดมการณ์ ความรับผิดชอบต่อสังคม เน้นเสนอเรื่องที่เร้า อารมณ์ เน้นความน่าสนใจ ที่จะดึงดูดผู้อ่าน เพื่อให้เว็บไซด์ได้รับความนิยม และมีรายได้จากการลงโฆษณามากขึ้น ซึ่งแนวโน้มการเสนอข่าวสารออนไลน์ต่อไปก็อาจจะเป็นไปในเชิงธุรกิจ มากขึ้น และจะเห็นว่าบาง เว็บไซด์ข่าวสารออนไลน์ ก็เริ่มมีการเสนอคอลัมน์บันเทิงที่มีเนื้อหา ซุบซิบนินทา เชิงเร้า อารมณ์ เน้นความน่าสนใจ คล้ายคอลัมน์บีบลิ้ว เช่น คอลัมน์มาดามสุวู๋ ของเว็บไซด์หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ และคอลัมน์รอนแรมสอดสาย

จากปัญหาจริยธรรม การใช้สื่ออินเทอร์เน็ต ตามที่กล่าวมานั้น ก็นำมาสู่การเสนอแนวทางในการแก้ไข คือ ควรจะเริ่มจากการพัฒนาตัวคน ซึ่งภาครัฐต้องให้ความสำคัญในการพัฒนาทางสังคม มีการปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ในตัวคนให้มากขึ้น โดยควรเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก



เยาวชน สร้างกลไกที่จะป้องกันการใช้ในทางที่ผิด ในส่วนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ก็ต้องให้ความสำคัญกับการกำกับดูแลมากขึ้น ควรมีกฎจรรยาบรรณที่ชัดเจน ทั้งสำหรับเว็บมาสเตอร์ และผู้ที่เข้าไปแสดงความคิดเห็นว่าจะต้องมีความรับผิดชอบต่อตนเอง และผู้อื่น ในส่วนของเว็บมาสเตอร์กรณีที่มีข้อความไม่เหมาะสม ในเว็บบอร์ด เช่น ข้อความที่เข้าข่ายหมิ่นประมาท ข้อความที่ใส่ร้ายป้ายสี โดยไม่มีข้อมูลหลักฐานชัดเจน ซึ่งทำให้คนที่ถูกพาดพิงเสื่อมเสียชื่อเสียง เว็บมาสเตอร์ควรแสดงความรับผิดชอบ โดยพิจารณาลบข้อความนั้นออก และการแสดงความคิดเห็นในเว็บบอร์ด ควรมีการสร้างระบบลงทะเบียน โดยให้กรอกข้อมูลส่วนตัว ของผู้ที่แสดงความคิดเห็น มีการใช้ ชื่อก่อนเข้าใช้ และรหัสผ่าน ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถตามตัวบุคคลที่ลงข้อความไม่เหมาะสมมาดำเนินการตามกฎหมายได้ นอกจากนี้ก็ควรจะมีการสร้าง Self Regulation หรือกลไกกำกับดูแลตนเอง ปลุกฝังให้คนมีความตระหนักในสิทธิของตนเอง ถ้าถูกลิขระอนก็จะต้องลุกขึ้นมาต่อสู้ เช่น กรณีถูกพาดพิงในคอลัมน์ซุบซิบ โดยเป็นลักษณะของการถูกใส่ร้าย ที่ไม่มีข้อมูลชัดเจน ก็ควรจะดำเนินการฟ้องร้องทันที เพราะเป็นการเข้าข่ายถูกหมิ่นประมาท

### ข้อจำกัดในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้มีข้อจำกัดในด้านการสัมภาษณ์ผู้เขียน คอลัมน์บีบลิว ซึ่งไม่เปิดเผยตัวเอง ผู้วิจัยจึงอ้างข้อมูลจากบทสัมภาษณ์ ที่ผู้เขียนเคยให้สัมภาษณ์ไว้ในนิตยสาร Mars ฉบับเมษายน 2546 ซึ่งเป็นนิตยสารในเครือผู้จัดการ และผู้เขียนก็ยืนยันแน่ชัดว่าจะไม่เปิดเผยตัว หรือให้สัมภาษณ์กับสื่ออื่นๆ นอกจากนี้ก็มีข้อจำกัดด้านการสัมภาษณ์บุคคลในองค์กรผู้จัดการ ซึ่งไม่ยอมให้รายละเอียดเกี่ยวกับคอลัมน์บีบลิว เนื่องจากเกรงว่าจะส่งผลเสียต่อองค์กร

### ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษารูปแบบ เนื้อหา และประเด็นทางจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับคอลัมน์บีบลิว เป็นการศึกษาจากการวิเคราะห์เนื้อหา และสัมภาษณ์เชิงลึกบุคคลที่เกี่ยวข้อง เท่านั้น ผู้วิจัยคิดว่า น่าจะมีการศึกษาทัศนคติของกลุ่มผู้อ่าน คอลัมน์บีบลิว โดยการทำวิจัยเชิงปริมาณ จัดทำแบบสอบถาม และสำรวจความคิดเห็นของผู้ที่เคยเข้าไปอ่านคอลัมน์นี้
2. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบการนำเสนอคอลัมน์ซุบซิบในสื่อข่าวสารออนไลน์อื่นด้วย ซึ่งจะพบว่า เว็บไซต์หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ก็จะมีคอลัมน์มาดามสู่รู้ ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับคอลัมน์บีบลิว